

attiecīgā persona pret tīmekļa vietnes operatoru prasību par darbības pārtraukšanu — neatkarīgi no tā, kurā dalībvalstī tas ir reģistrēts, — var celt jebkuras dalībvalsts tiesā, kurā ir iespējams piekļūt tīmekļa vietnei,

vai

priekšnoteikums tam, lai jurisdikcija būtu tās dalībvalsts tiesai, kurā tīmekļa vietnes operators nav reģistrēts, ir tāds, ka papildus tehniskai iespējai piekļūt tīmekļa vietnei starp strīdīgo saturu vai tīmekļa vietni un šīs tiesas valsti ir jāpastāv īpašai saiknei (saikne ar valsti)?

2) Ja šāda īpaša saikne ar valsti pastāv:

Kādi kritēriji nosaka šādas saiknes pastāvēšanu?

Vai tā ir atkarīga no tā, vai strīdīgās tīmekļa vietnes operators bija paredzējis strīdīgo tīmekļa vietni (arī) tiesas valsts tīmekļa lietotājiem, vai arī pietiek ar to, ka tīmekļa vietnē uzrādītajai informācijai, kurai ir iespējams piekļūt, ir objektīva saikne ar valsts tiesu, tādējādi, ka konkrētā gadījuma apstākļos, it īpaši strīdīgā tīmekļa vietnes satura dēļ, tiesas valstī faktiski ir varējuši rasties vai var rasties sadursme starp pretējām interesēm — prasītāja interesēm aizstāvēt savas personiskās tiesības un tīmekļa vietnes operatora interesēm veidot savu tīmekļa vietni un sniegt informāciju?

Vai šādas saiknes pastāvēšana ir atkarīga no tā, cik reizes strīdīgā tīmekļa vietne ir tikusi apskatīta tiesas valstī?

3) Gadījumā, ja jurisdikcijas apstiprināšanai nav vajadzīga īpaša saikne ar valsti vai ja tam pietiek ar pieņēmumu, ka strīdīgajai informācijai ir objektīva saikne ar tiesas valsti tāpēc, ka konkrētā gadījuma apstākļos, it īpaši strīdīgās tīmekļa vietnes satura dēļ, tiesas valstī faktiski ir varējuši rasties vai var rasties sadursme starp pretējām interesēm, un var pieņemt, ka īpašā saikne ar valsti pastāv, nenosakot minimumu tam, cik reizes strīdīgais tīmekļa vietnes saturs ir apskatīts tiesas valstī:

vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (turpmāk tekstā — "Direktīva par elektronisko tirdzniecību") 3. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi,

ka šiem noteikumiem ir piešķirams kolīziju normu raksturs tādā nozīmē, ka arī civiltiesību jomā tie paredz, ka valsts

tiesību normu vietā ir jāpiemēro tikai izcelsmes valstī spēkā esošās tiesību normas,

vai

šie noteikumi ir uzskatāmi par materiālo tiesību korekciju, ar kuru palīdzību tiek mainīts atbilstoši valsts kolīziju normām par piemērojamām atzīto materiālo tiesību saturs un tiek piemērotas tikai izcelsmes valsts prasības?

Gadījumā, ja Direktīvas par elektronisko tirdzniecību 3. panta 1. un 2. punktam ir kolīzijas normu raksturs:

vai minētie noteikumi paredz tikai to, ka ir piemērojamas tikai izcelsmes valstī spēkā esošās materiālās tiesības, vai arī to, ka tiek piemērotas tajā spēkā esošās kolīzijas normas un līdz ar to izcelsmes valsts tiesībās ir iespējama atsauce (*renvoi*) uz saņēmējas valsts tiesībām?

(¹) OV L 178, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 13. janvārī iesniedza Tribunale di Trani (Itālija) — *Vino Cosimo Damiano/Poste Italiane SpA*

(Lieta C-20/10)

(2010/C 134/24)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Trani

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Vino Cosimo Damiano*

Atbildētājs: *Poste Italiane SpA*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Direktīvu 1999/70/EK ⁽¹⁾ ieviestā Pamatnolīguma 8. klauzulas 3. punkts nepieļauj tādu valsts tiesību normu (kāda ir paredzēta Likumdošanas dekrēta Nr. 368/2001 2. panta 1.a punktā), ar kuru, īstenojot Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvu 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku, valsts tiesību sistēmā ir ieviesti "īpaši" noteikumi par SpA *Poste Italiane* darbinieku pieņemšanu darbā uz noteiktu laiku?

- 2) Vai, lai attaisnotu iepriekš minēto tiesību normu, kas attiecas uz līgumu uz noteiktu laiku, pasliktināšanos (*reformatio in pejus*) un lai nedarbotos ar Direktīvu 1999/70/EK ieviestā Pamatnolīguma 8. klauzulas 3. punktā noteiktais aizliegums, pietiek ar to, ka valsts likumdevējs to pamato ar jebkuru mērķi, ja vien tas nav saistīts ar minētās direktīvas ieviešanu, vai arī ir nepieciešams, ka šis mērķis ir ne tikai vismaz tikpat attaisnojams kā tas, attiecībā uz kuru ir paredzēts sods, bet šim mērķim ir jābūt arī tieši "norādītam"?

- 3) Vai ar Direktīvu 1999/70/EK ieviestā Pamatnolīguma 3. klauzulas 1. punkts nepieļauj tādu valsts tiesību normu (kāda ir paredzēta Likumdošanas dekrēta Nr. 368/2001 2. panta 1.a punktā), ar kuru, īstenojot Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvu 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku, valsts tiesību sistēmā ir ieviesti "īpaši" noteikumi par SpA *Poste Italiane* darbinieku pieņemšanu darbā uz noteiktu laiku?

- 4) Vai Kopienas tiesībās pastāvošais vispārējais nediskriminācijas un vienlīdzīgas attieksmes princips nepieļauj tādu valsts tiesību normu (kāda ir paredzēta Likumdošanas dekrēta Nr. 368/2001 2. panta 1.a punktā), ar kuru, īstenojot Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvu 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku, valsts tiesību sistēmā ir ieviesti "īpaši" noteikumi, kas SpA *Poste Italiane* darbiniekus nostāda neizdevīgākā stāvoklī gan attiecībā pret šo sabiedrību, gan attiecībā pret citiem uzņēmumiem, kas darbojas šajā pašā vai citā nozarē?

- 5) Vai [EKL] 82. panta pirmā daļa un [EKL] 86. panta pirmā un otrā daļa nepieļauj tādu valsts tiesību normu (kāda ir paredzēta Likumdošanas dekrēta Nr. 368/2001 2. panta 1.a punktā), ar kuru, īstenojot Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvu 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku, valsts tiesību sistēmā ir ieviesti "īpaši" noteikumi, kas ir piemērojami tikai SpA *Poste Italiane* (uzņēmums ar pilnībā valstij piederošu kapitālu), kas rada iespējamu dominējoša stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu?

- 6) Gadījumā, ja uz iepriekš uzdotajiem jautājumiem tiek atbildēts apstiprinoši, vai valsts tiesai ir pienākums nepiemērot valsts tiesību normu, kas ir pretrunā Kopienas tiesībām?

(¹) OV L 175, 43. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 9. februārī iesniedza Krajský súd v Prešove — POHOTOVOŠŤ s.r.o./Iveta Korčkovská

(Lieta C-76/10)

(2010/C 134/25)

Tiesvedības valoda — slovaku

Iesniedzējtiesa

Krajský súd v Prešove

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: POHOTOVOŠŤ s.r.o.

Atbildētāja: Iveta Korčkovská

Prejudiciālie jautājumi**1) Pirmais prejudiciālais jautājums**

- a) Vai informācija par patērētājam maksājāmām kopējām izmaksām, kuras izteiktas procentu veidā (gada procentu likme), ir tik svarīga, ka tās nenorādīšanas līgumā gadījumā patērētāja kredīta izmaksas var tikt uzskatītas par nepārskatāmām un par tādām, kuras nav pietiekami skaidras un saprotamas?

- b) Vai saskaņā ar patērētāju aizsardzības regulējumu, kas paredzēts Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvā 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ⁽¹⁾, ir iespējams cenu uzskatīt par negodīgu noteikumu aizdevuma līgumā, pamatojoties uz to, ka tā nav pietiekami pārskatāma un skaidra, ja līgumā nav ietverta informācija par patērētāja kredīta kopējām izmaksām, kuras izteiktas procentu veidā, un ja cena ir uzrādīta vienīgi kā naudas summa, kurā ietverti dažādi līgumā un vispārīgajos noteikumos norādīti maksājumi?